

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی

سال دهم شماره ۴۰ زمستان ۱۳۹۴

نقش پایگاه اجتماعی - اقتصادی و کیفیت دلستگی به والدین در پیش‌بینی رفتار خرابکارانه نوجوانان

ندا افشاریان^۱

چکیده

با توجه به این که مشکلات رفتاری نوجوانان تحت تأثیر عوامل فردی و اجتماعی فراوانی قرار دارد، پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش پایگاه اجتماعی - اقتصادی و دلستگی به والدین در پیش‌بینی رفتار خرابکارانه نوجوانان انجام شد. روش پژوهش همبستگی بود. در این بررسی ۲۱۵ شرکت‌کننده پسر دبیرستانی (۱۰۰ نفر دانش‌آموز ساکن خوابگاه کمیته امداد و ۱۱۵ نفر در دبیرستان غیرانتفاعی) پس از انتخاب به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای پرسشنامه رفتار خرابکارانه نیک‌اختر، پرسشنامه پایگاه اجتماعی - اقتصادی نبوی و همکاران و سیاهه دلستگی به والدین (آرمසدن و گرینبرگ) باسخ دادند. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که بین کیفیت دلستگی و رفتارهای خرابکارانه رابطه معناداری وجود دارد. ترتیب ورود متغیرها به معادله رگرسیون گام به گام در مورد گروه امداد (ارتباط با پدر، بیگانگی با مادر، پایگاه اقتصادی) نتایج، بین دو گروه از نظر ارتکاب به رفتارهای خرابکارانه تفاوت معناداری وجود داشت ($P < 0.001$). با توجه به نتایج حاضر، ارائه خدمات مشاوره‌ای به دانش‌آموزان ساکن خوابگاه کمیته امداد به منظور اصلاح تجربه‌های بین فردی آن‌ها با والدین و عمدهاً مادر (به دلیل فقدان پدر)، و همچنین آموزش به والدین به منظور سازگاری بیشتر با فرزندان حائز اهمیت خاص است.

واژگان کلیدی: کیفیت دلستگی؛ دلستگی به والدین؛ دانش‌آموزان دبیرستانی؛ رفتار خرابکارانه

مقدمه

پژوهش‌ها نشان داده‌اند که فراگیرترین مشکلات رفتاری دوران کودکی و نوجوانی، رفتارهای خرابکارانه^۱ هستند که علاوه بر درگیر کردن معلمان و خانواده‌ها، مضلات اجتماعی بسیاری را نیز به وجود آورده است (مک‌کارتی و فیلیپس، ۲۰۰۸). رفتارهای خرابکارانه، رفتارهایی است که به منظور تخریب آگاهانه اموال، اشیاء و متعلقات عمومی و نیز تخریب و نابودی آثار هنری و دشمنی با علم، صنعت و آثار تمدن صورت می‌گیرد (میرفردی، احمدی و نیکخواه، ۱۳۹۱). عوامل زمینه‌ای نامطلوب (مانند طبقه اجتماعی-اقتصادی پایین) با ضعف در مهارت‌های تربیتی والدین، بهویژه روابط از هم گسیخته خانوادگی با شروع زودرس رفتارهای خرابکارانه و تخلفات دوره کودکی و نوجوانی مرتبط است (جاکوب دول، اسلامی و والترز، ۲۰۱۳). خانواده کودکان مبتلا به مشکلات رفتاری غالب ساختار خانوادگی بی‌ثباتی دارند و به‌طور مکرر دچار افت و خیزهای اقتصادی، محرومیت اجتماعی، طلاق و ... هستند (کاپلدي، کونگر، هوپس و تورنبری، ۲۰۰۳). لذا علاوه بر سطوح فردی و خانوادگی مرتبط با رفتارهای خرابکارانه، شرایط اجتماعی همچون فقر اقتصادی و قرار گرفتن در پایگاه اجتماعی-اقتصادی^۲ پایین نیز مشکلات رفتاری را به وجود می‌آورند (استکی آزاد، امیری و مولوی، ۱۳۹۰). امروزه و با توجه به پیچیدگی جوامع و بروز نابهنجاری‌های رفتاری در بین کودکان و نوجوانان، لزوم پرداختن به مشکلات رفتاری این قشر و به ویژه رفتارهای خرابکارانه آن‌ها بیش از پیش احساس می‌شود (افشاریان، ۱۳۹۳).

نظریه‌های متعددی در باب علل رفتارهای خرابکارانه مطرح شده‌اند که نقطه اشتراک بسیاری از آن‌ها تأکید بر وجود مشکلات خانوادگی به عنوان قوی‌ترین و باثبات‌ترین عوامل رفتار خرابکارانه بوده است (بنجت و کازدین، ۲۰۰۳). مادریگال (۲۰۰۶)، معتقد است که ماهیت جو و محیط خانوادگی که شامل روابط والدین با یکدیگر و با کودکان است می‌تواند در ایجاد رفتارهای خرابکارانه نقش تسهیل کننده یا بازدارنده داشته باشد.

ترمبلی (۲۰۱۰)، نیز بر این عقیده بود که کودکان رفتارهای اجتماعی قابل قبول را از طریق تعامل با محیط خود یاد می‌گیرند. از نظر وی، مکانیسم‌های که منجر به کاهش استفاده از رفتارهای اجتماعی پذیرفته شده توسط کودکان می‌شوند مبتنی بر امور محیطی و خانوادگی است.

یکی از نظریه‌هایی که برای تبیین رفتارهای خرابکارانه به کار می‌رود نظریه دلستگی بالبی^۱ (۱۹۷۳) است (به نقل از افشاریان، ۱۳۹۳). بر اساس نظریه دلستگی، کیفیت رابطه والدین با کودکان با پیامدهای رشدی مرتبط است (حجازی، اژه‌ای و رنجبر، ۱۳۹۲). از این منظر، والدین اولین و بارزترین نقش را در فرایند رشد اجتماعی کودکان ایفا می‌کنند و نوع دلستگی فرزندان در این فرایند، به نظام شخصیت و رفتارهای بعدی آن‌ها ساختار می‌بخشد (پلرین،^۲ ۲۰۰۵، به نقل از زینالی)؛ به عبارت دیگر، چگونگی دلستگی بین کودکان و مراقبان آنان، روش‌های برقراری ارتباط با دیگر مظاهر دلستگی در بزرگسالی را تحت تأثیر قرار خواهد داد (پناعی، پیروزی، ملکی، شیرین‌بیان و باقری، ۱۳۹۱)؛ بهنحوی که کودک و نوجوان در سایه تربیت صحیح در محیط خانوادگی گرم و صمیمی، قادر به برقراری ارتباط با دیگران و سازگاری با اطرافیان و اجتماع خود می‌شود و بر این اساس، هنجارها، قوانین، نگرش‌ها و بهطور کلی الگوهای فرهنگی و اجتماعی را می‌پذیرند و با رضایت خاطر به آن‌ها عمل می‌کنند (رید، پترسون و اسنایدر، ۲۰۰۲). بنابراین، در نظریه‌های ذهنی دلستگی که در دوران کودکی شکل می‌گیرد، تبیین کننده همانندسازی‌های بعدی کودک با ارزش‌ها، باورها و معیارهای والدین خواهد بود و ایجاد رابطه‌های قابل اعتماد با والدین، احساس تزدیکی، ارزش‌های مشترک و همانندسازی با دنیای اجتماعی را موجب می‌شود (نوفتل و شاور، ۲۰۰۶). نظریه دلستگی، اهمیت کیفیت دلستگی را در شکل دادن رشد بهنجر و ناسازگار در دوران کودکی مورد تأکید قرار داد و پژوهش‌های بعدی ثابت کردند که دلستگی، پیامدهای مهمی برای رفتارهای بعدی در نوجوانی و بزرگسالی و بلکه در تمام عمر بوده و در

1- Bowlby

2- Pellerin

بیشتر جنبه‌های زندگی نمایان می‌شوند (استیجر، ۲۰۰۸؛ آزاد موسوی و جلالی، ۱۳۹۳). همچنین، توانمندی و روایی نظریه دلبستگی در تبیین سازوکارهای تعیین‌کننده پیوندهای عاطفی و روابط بین شخصی، این نظریه را به عنوان یکی از الگوهای موفق در زمینه شناخت رفتارهای خرابکارانه معرفی کرده است (میکولین سر و شیور، ۲۰۰۳؛ به نقل از بشارت، ۱۳۸۴). لذا نظریه دلبستگی چهارچوب مناسبی را فراهم می‌کند که به فهم بهتر روابط دلبستگی و شیوه‌های مقابله با رفتارهای ناسازگارانه و خرابکارانه نوجوانان کمک می‌کند (کیمبلی و باکر، ۲۰۰۸). نتایج پژوهش‌های مختلف نشان داده است که دلبستگی مفهوم مهمی در مطالعات مربوط به رفتارهای خرابکارانه است و سطوح پایین دلبستگی به والدین منجر به بروز رفتارهای خرابکارانه می‌شود (افشاریان، ۱۳۹۳؛ پاکدامن، سیدموسوی، قنبری، ملحتی، ۱۳۹۰؛ دیاریسون، ریچاردسون و پرفتی، ۲۰۱۲). بررسی‌ها نشان می‌دهد، عدم بروز پاسخ هیجانی مناسب والدین در تعامل با فرزندان از مهم‌ترین عوامل بروز رفتارهای خرابکارانه و ضد اجتماعی بهویژه در نوجوانان است (لویر، بورگ و پاردنی، ۲۰۰۹). از سوی دیگر، عدم ارتباط با یکی از والدین به دلیل طلاق و جدایی، نقش انکارناپذیری در مشکلات رفتاری نوجوانان دارد (بارنوم، ریچاردسون و پرفتی، ۲۰۱۲).

کامینگز و دیویس (۲۰۰۲)، نقش عوامل خانوادگی را بروز رفتارهای پرخاشگرانه کودکان بررسی کرده‌اند و نشان دادند که ارتباط متقابل منفی با فرزند، نقش مهمی در رفتار خرابکارانه دارد. بررسی آماری در ایران نیز بیانگر تأثیر انکارناپذیری کیفیت دلبستگی در شیوع رفتارهای خرابکارانه است. بررسی افشاریان (۱۳۹۳)، در میان نوجوانان سال سوم دبیرستانی فسا نشان‌دهنده شیوع این رفتار در میان دانش‌آموزان است. این بررسی همچنین نشان داد که کیفیت دلبستگی به والدین با رفتارهای خرابکارانه نوجوانان ارتباط دارد. نتایج بعضی از پژوهش‌ها از این نظریه که بین دلبستگی‌های نایمن در دوران کودکی و نوجوانی و رفتار خرابکارانه رابطه وجود دارد، حمایت می‌کنند (فانتی ۲۰۰۵؛

پاکدامن، سیدموسوی، قبری، ملحی، ۱۳۹۰). پژوهش پاکدامن، سیدموسوی، قبری و ملحی (۱۳۹۰)، نشان داد که کیفیت بالای اعتماد و ارتباط بین والدین و فرزندان رابطه منفی و معناداری با رفتارهای خرابکارانه فرزندان داشته و افزایش میزان بیگانگی از والدین در بین نوجوانان، رابطه مثبت معناداری با مشکلات رفتاری-هیجانی دارد. فانتی (۲۰۰۵) نیز کیفیت دلستگی و رفتارهای ناسازگارانه را در میان دانشجویان سال اول مقیم در خوابگاه دانشجویی بررسی کرد و نتیجه گرفت که سطوح بالاتر دلستگی والدینی با سطوح پایین‌تر رفتارهای ناسازگارانه رابطه دارد. بعضی پژوهشگران نیز کیفیت ارتباط بین والدین (به‌ویژه مادر) و فرزندان را در اتخاذ نوع رفتارهای اجتماعی کودکان مؤثر دانسته و شکست در برقراری چنین رابطه‌ای را سرآغاز مشکلات هیجانی و رفتاری در دوران بعدی تحول دانسته‌اند (ون‌زیجل، مسمن، ون‌زندرون، ژافر و استوک^۱: ۲۰۰۶؛ به نقل از قبری، خدایپناهی، مظاہری و غلامعلی لواسانی، ۱۳۹۲). همچنین نتایج برخی دیگر از پژوهش‌ها نیز نشان داده است که ناکارآمدی والدین در ایجاد روابط گرم و صمیمی با کودکان از جمله پیش‌بینی کننده‌های مهم مشکلات رفتاری کودکان بوده به نحوی که بی‌اعتنایی والدین به کودکان، سطوح بالاتری از پرخاشگری و خشونت را به وجود می‌آورد (فوگل، ۲۰۱۰؛ رالی، ۲۰۱۱).

اگر چه عوامل خانوادگی و کیفیت دلستگی به والدین به طرق پیچیده‌ای با رفتار خرابکارانه نوجوانان ارتباط دارند اما روش نیست که آیا کیفیت دلستگی به خودی خود می‌تواند پیش‌بینی کننده‌های خرابکارانه باشد؛ بنابراین، این احتمال وجود دارد که عوامل جمعیت‌شناسختی از قبیل تجربه فقر، پایگاه اجتماعی-اقتصادی و محل سکونت در ایجاد رابطه بین دلستگی و رفتار خرابکارانه نقش داشته باشند؛ به نحوی که برخی پژوهشگران معتقد‌ند تأثیر برخوردهای والدینی بر روی رفتارهای پرخاشگرانه و خرابکارانه کودک می‌تواند در نتیجه غیبت والدین و استفاده از شیوه‌های ناپایدار یا سخت تربیتی، اهمال کاری، تعارضات بین والدین و زندگی در خانواده‌های تک‌والدی (نداشتن ارتباط با

1- Van Zeijl, Mesman, Van IJzendoorn, Juffer, & Stolk

یکی از والدین) و یا از عوامل جمعیت‌شناختی مانند فقر و پایگاه اقتصادی، ناشی شده باشد (کامینگز و دیویس، ۲۰۰۲؛ ترمبلی، ۲۰۱۰). بنابراین پایگاه اجتماعی-اقتصادی نیز عامل دیگری است که ارتباط آن با رفتارهای خرابکارانه در این پژوهش بررسی خواهد شد. کوهن^۱ (۱۹۵۵)، در نظریه ناکامی منزلتی^۲ خود تحت عنوان پسران خرابکار معتقد است طبقات پایین در جامعه، از نظر دستیابی به منزلت دچار ناکامی هستند. جامعه در عین حال که آن‌ها را به کسب منزلت تشویق می‌کند، امکان دستیابی را در اختیار آن‌ها قرار نمی‌دهد. بهنظر کوهن، دانش‌آموزانی که در خانواده‌های طبقه پایین، جامعه‌پذیر شده‌اند، به‌طور نسبی قادر به همسازی با این معیارها نیستند و نمی‌توانند بر اساس این استانداردها با دانش‌آموزان طبقات اجتماعی دیگر رقابت کنند. یکی از راههایی که آنان برای مشکل همسازی خود انتخاب می‌کنند، رفتار خرابکارانه، با مشارکت دانش‌آموزانی است، که شرایط مشابهی دارند. آنان دارودسته‌های خرابکار شکل می‌دهند، و با ارتکاب رفتار خرابکارانه علیه مظاهر فرهنگ طبقه متوسط نظری تخریب اموال دولتی (آسیب‌زدن به اموال مدرسه، شکستن کیوسک‌های تلفن و پاره کردن صندلی‌های اتوبوس‌های عمومی و غیره) سعی در کسب منزلت اجتماعی برای خود دارند (به نقل از ممتاز، ۱۳۸۱).

برخی پژوهش‌ها از وجود رابطه منفی و معکوس پایگاه اجتماعی-اقتصادی با بروز رفتارهای خرابکارانه حمایت کرده‌اند (میرفردی، احمدی و نیکخواه، ۱۳۹۱؛ براین، کیلسین و ویسینک، ۲۰۱۰؛ رضائی، راثو و ازربیان، ۲۰۱۱). برخی پژوهشگران به بررسی نقش منزلت اجتماعی^۳ در بروز رفتارهای خرابکارانه پرداختند و نشان دادند که تبلور منزلت اجتماعی پایین با بروز رفتارهای خرابکارانه ارتباط دارد؛ بر اساس یافته‌های این مطالعات، منزلت اجتماعی و جایگاهی که فرد در روابط با همگان^۴ مانند روابط با والدین، خواهر، برادر و سایر اعضای خانواده دارد، نقش قاطعی در رشد کودکان ایفا می‌کند؛ به طوری که کودکان در فرآیند ارتباط با اطرافیان، مهارت‌های اجتماعی را فرا می‌گیرند و لذا ضعف در فرآگیری مهارت‌های اجتماعی و منزلت اجتماعی پایین در دوران کودکی و

1- Albert Cohen
3- Social Status

2- Status frustration
4- Peers

نوجوانی پیش‌بینی کننده رفتارهای خرابکارانه در زندگی بعدی خواهد بود (براین، کیلسين و ویسینک، ۲۰۱۰؛ استکی آزاد، امیری و مولوی، ۱۳۹۰). نتایج حاصل از پژوهش رضائی، رائو و ازربین (۲۰۱۱)، تأیید کردند که پایگاه اجتماعی-اقتصادی با رفتارهای خرابکارانه مرتبط و پیش‌بینی کننده رفتارهای خرابکارانه در نوجوانان است. به عبارت دیگر وقتی که سطح پایگاه اجتماعی-اقتصادی کاهش می‌یابد، میزان رفتارهای خرابکارانه و رخ دادن مداوم آن توسط نوجوانان افزایش می‌یابد. هم‌چنین، بررسی جاکوب دول، اسلامی و والترز (۲۰۱۳)، نشان داد که علاوه بر ضعف مدارس و خانواده‌ها در فرآیند جامعه‌پذیری دانش‌آموزان، مسائل خارج از مدرسه از قبیل وضعیت اقتصادی خانواده‌ها و محل سکونت نیز نقش مؤثری در ارتکاب رفتارهای خرابکارانه از سوی دانش‌آموزان دارند. به طور خلاصه نتایج پژوهش‌های پیشین حاکی از وجود رابطه منفی و معنادار بین پایگاه اجتماعی-اقتصادی با رفتارهای خرابکارانه بود لذا می‌توان گفت پایگاه اجتماعی-اقتصادی نقش مهمی در بروز رفتارهای خرابکارانه ایفا می‌کند.

از آنجا که رفتارهای خرابکارانه می‌تواند تحت تأثیر ویژگی‌هایی همچون کیفیت دلبستگی به والدین و وضعیت اجتماعی-اقتصادی قرار گیرد و اثرات آن بر رفتارهای نوجوانان بسیار زیاد است و از سوی دیگر تأثیرات این متغیرها بر رفتارهای خرابکارانه از پیچیدگی‌هایی برخوردار است، ضرورت توجه به این متغیرها در مطالعه رفتارهای خرابکارانه احساس می‌شود. بر اساس بررسی‌های به عمل آمده در پژوهش‌های پیشین، تاکنون پژوهشی که متغیرهای مورد نظر را با هم در الگویی مورد بررسی قرار داده باشد، انجام نشده است. بنابراین، این پژوهش متغیرهای دلبستگی و پایگاه اجتماعی-اقتصادی را مورد توجه قرار می‌دهد و سؤالی که در این پژوهش به آن پاسخ داده می‌شود این است که آیا کیفیت دلبستگی به والدین و پایگاه اجتماعی-اقتصادی پیش‌بین رفتارهای خرابکارانه در دانش‌آموزان پسر دیبرستانی است؟

روش

این پژوهش بر حسب هدف، در دسته پژوهش‌های بنیادین قرار می‌گیرد. به علاوه، بر حسب طرح تحقیق از جمله طرح‌های ارتباطی و همبستگی است.

روش

جامعه آماری پژوهش حاضر، دانشآموزان پسر دبیرستانی تحت پوشش کمیته امداد و دبیرستان‌های غیرانتفاعی شهر چهرم (۶۰۰ نفر «۲۷۶ دانشآموز امداد و ۳۲۴ دانشآموز غیرانتفاعی») در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۹۴ بودند که از بین این جامعه آماری با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای، نمونه‌ای با حجم ۲۱۵ دانشآموز (۱۰۰ نفر ساکن خوابگاه و ۱۱۵ نفر غیرانتفاعی) به عنوان گروه نمونه پژوهش انتخاب شدند و پرسشنامه رفتار خرابکارانه نیک اختر (۱۳۷۸)، سیاهه دلبستگی به والدین آرمسدن و گرینبرگ، (۱۹۸۷) و پرسشنامه پایگاه اجتماعی-اقتصادی نبوی، حسینزاده و حسینی (۱۳۸۷) را تکمیل کردند.

در پژوهش حاضر، از آمار توصیفی برای تعیین فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد استفاده شده است و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آماری مانند همبستگی پیرسون^۱، آزمون T و تحلیل رگرسیون گام به گام^۲ استفاده شده است.

ابزارهای اندازه‌گیری

پرسشنامه دلبستگی نوجوانان به والدین -نسخه تجدید نظر شده^۳: این پرسشنامه توسط آرمسدن و گرینبرگ برای ارزیابی ادراک نوجوان از ابعاد شناختی و عاطفی مثبت و منفی رابطه با والدین در سال ۱۹۸۷ تهیه شده و ساختار نظری آن مبتنی بر تعریف بالبی از دلبستگی است. این پرسشنامه دارای ۵۰ سوال و ۲ مقیاس دلبستگی به مادر و دلبستگی به پدر است که هر کدام به وسیله ۲۵ سوال سنجیده می‌شود. پایایی بازآزمایی مقیاس در فاصله ۳ هفته بر روی نمونه‌ای شامل ۲۷ نوجوان ۱۸ تا ۲۰ ساله برای مقیاس

1- Pearson correlation

2- Stepwise regression

3- Inventory of Parents and Peer Attachment-Revised

دلستگی به والدین ۰/۹۳ بوده است. ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس نیز برای مقیاس‌های دلستگی به مادر و دلستگی به پدر به ترتیب ۰/۸۷ و ۰/۸۹ گزارش شده است (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷). همسانی درونی این پرسشنامه در ایران توسط افشاریان (۱۳۹۳) محاسبه و به ترتیب برای مقیاس‌های دلستگی به مادر و دلستگی به پدر ۰/۹۰ و ۰/۹۲ به دست آمده است. در پژوهش حاضر نیز ضریب همسانی درونی به ترتیب برای مقیاس‌های دلستگی به مادر و دلستگی به پدر ۰/۸۹ و ۰/۸۷ به دست آمد. همچنین در بررسی روایی پرسشنامه نشان داده شده است که کیفیت دلستگی می‌تواند نوجوانان بزرگوار را از نوجوانان غیربزرگوار تمایز سازد (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷).

پرسشنامه رفتارهای خرابکارانه: این پرسشنامه توسط نیک اختر برای سنجش ارتکاب رفتار خرابکارانه ساخته شده است (نیک اختر، ۱۳۷۸). پرسشنامه حاضر شامل ۳۰ گویه و ۳ خردۀ مقیاس شامل ارتکاب رفتارهای خرابکارانه، نگرش به رفتارهای خرابکارانه و فرافکنی رفتارهای خرابکارانه است که در مقیاس ۵ درجه‌ای طیف لیکرت نمره‌گذاری می‌شود. در پژوهش حاضر صرفاً از خردۀ مقیاس ارتکاب رفتارهای خرابکارانه که شامل ۱۰ گویه است، استفاده شد. میزان اعتبار این پرسشنامه در پژوهش نیکاختر برابر با ۰/۷۴ گزارش شده است. در آخرین اجرای این آزمون بر روی دانش‌آموزان سال سوم دبیرستان آلفای کلی این پرسشنامه، ۰/۸۷ بوده است. (افشاریان، ۱۳۹۳). در پژوهش حاضر نیز ضریب همسانی درونی ۰/۸۳ به دست آمد. در بررسی روایی آزمون نیز نشان داده شده که ارتکاب رفتارهای خرابکارانه در بین جوانان با متغیرهای دلستگی و تقیدات خانوادگی، وجود خانواده‌های نابسامان و افت تحصیلی رابطه نیرومندی دارد (نیکاختر، ۱۳۷۸).

پرسشنامه پایگاه اجتماعی-اقتصادی: این پرسشنامه توسط نبوی، حسین‌زاده و حسینی (۱۳۸۷)، به منظور شناسایی وضعیت اجتماعی-اقتصادی پاسخ‌گویان ساخته شده است و مشتمل بر مقوله‌های اجتماعی است که عناصر مشترک ذهنی بر جسته‌ای داشته و افراد آن‌ها را به کار می‌گیرند تا خود را در یک نظام قشریندی اقتصادی رده‌بندی کنند. این پرسشنامه دارای ۶ گویه است که پاسخ‌گو به تکمیل آن بر روی یک طیف ۵ درجه‌ای لیکرت می‌پردازد. میزان آلفای کرونباخ این مقیاس در مطالعه نبوی و همکاران برابر با ۰/۷۱

گزارش شده است. در آخرین اجرای این آزمون بر روی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز میزان اعتبار این پرسشنامه ۰/۸۰ به دست آمد (پورافکاری، حکیمی‌نیا، حیدری و فروتن کیا، ۱۳۹۱). ضریب پایابی این پرسشنامه در مطالعه حاضر نیز ۰/۷۹ به دست آمد.

یافته‌ها

جدول (۱) میانگین و انحراف استاندارد کیفیت دلبستگی به والدین، پایگاه اجتماعی اقتصادی و رفتار خرابکارانه و نتایج آزمون T، برای مقایسه دانشآموزان امدادی و غیرانتفاعی

T	انحراف استاندارد	میانگین	تعداد	گروه	مؤلفه
۰/۰۷۸	۵/۱۴۸	۴۱/۲۹	۱۰۰	امداد	اعتماد به مادر
	۵/۷۱۱	۴۲/۷۱	۱۱۵	غیرانتفاعی	
* ۳/۱۴۵	۵/۶۵۴	۳۲/۱۵	۱۰۰	امداد	اعتماد به پدر
	۷/۰۴۱	۳۵/۰۶	۱۱۵	غیرانتفاعی	
۰/۶۰۹	۵/۸۷۷	۳۹/۵۹	۱۰۰	امداد	ارتباط با مادر
	۷/۱۸۱	۴۰/۰۹	۱۱۵	غیرانتفاعی	
** ۱۹/۰۹	۵/۳۹۱	۳۱/۳۲	۱۰۰	امداد	ارتباط با پدر
	۳/۰۱۲	۴۰/۰۲	۱۱۵	غیرانتفاعی	
** ۲۲/۰۴	۴/۷۴۰	۴۰/۶۰	۱۰۰	امداد	بیگانگی از مادر
	۲/۹۸۵	۳۰/۹۳	۱۱۵	غیرانتفاعی	
۰/۴۰۹	۴/۱۹۵	۱۴/۳۴	۱۰۰	امداد	بیگانگی از پدر
	۴/۷۷۰	۱۳/۷۹	۱۱۵	غیرانتفاعی	
۰/۳۱۳	۱۵/۲۱۷	۹۸/۲۵	۱۰۰	امداد	دلبستگی به مادر
	۱۲/۹۹۰	۹۶/۱۸	۱۱۵	غیرانتفاعی	
۳۳/۷۴۸	۱۱/۷۱۷	۷۳/۸۲	۱۰۰	امداد	دلبستگی به پدر
	** ۱۳/۸۲۳	۹۰/۶۷	۱۱۵	غیرانتفاعی	
** ۱۹/۰۹	۵/۳۱۹	۱۱/۳۲	۱۰۰	امداد	پایگاه اجتماعی - اقتصادی
	۳/۰۳۹	۲۰/۰۲	۱۱۵	غیرانتفاعی	
** ۳/۲۶۷	۶/۲۱۸	۲۰/۲۶	۱۰۰	امداد	رفتار خرابکارانه
	۴/۳۶۲	۱۷/۱۹	۱۱۵	غیرانتفاعی	

** = $P < 0.01$ * = $P < 0.05$

نتایج جدول ۱ نشان داد میانگین کیفیت اعتماد و ارتباط با والدین در بین دانشآموزان غیرانتفاعی بیشتر از دانشآموزان ساکن خوابگاه کمیته امداد بود و فقط در مؤلفه‌های اعتماد به پدر و ارتباط با پدر، تفاوت میانگین‌ها به صورت معنادار بود. همچنین میانگین نمرات بیگانگی از والدین در بین دانشآموزان ساکن خوابگاه، بیشتر از دانشآموزان غیرانتفاعی بود که این تفاوت میانگین‌تها در مورد مؤلفه بیگانگی از مادر معنادار بود. تفاوت میانگین‌های پایگاه اجتماعی- اقتصادی و خرابکاری نیز در دو گروه معنادار بود.

جدول (۲) همبستگی بین مؤلفه‌های دلستگی به والدین و پایگاه اجتماعی اقتصادی با رفتارهای خرابکارانه

متغیر ملاک	شاخص‌های آماری دانش-		شاخص‌های آماری دانشآموزان امداد		متغیرهای پیش‌بین
	P	r	P	r	
	./.001	-.0/283	./.001	-.0/314	اعتماد به مادر
	./.001	-.0/388	./.000	-.0/418	اعتماد به پدر
	./.000	-.0/390	./.001	-.0/375	ارتباط با مادر
	./.000	-.0/429	./.000	-.0/600	ارتباط با پدر
	./.000	.0/400	.0/008	.0/292	رفتارهای بیگانگی از مادر
	./.000	.0/475	.0/001	.0/432	بیگانگی از پدر
	./.001	-.0/223	./.001	-.0/211	دلستگی به مادر
	./.001	-.0/294	./.000	-.0/521	دلستگی به پدر
	./.023	-.0/118	./.000	-.0/595	پایگاه اجتماعی- اقتصادی

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که دلستگی به والدین و مؤلفه‌های آن در هر دو گروه با خرابکاری رابطه معنادار دارند. از بین مؤلفه‌های کیفیت دلستگی در دانشآموزان ساکن خوابگاه کمیته امداد، ارتباط با پدر ($r=-0.60$) و دلستگی به مادر ($r=0.21$) به ترتیب بیشترین و کمترین رابطه را با رفتارهای خرابکارانه داشته است و از بین مؤلفه‌های کیفیت دلستگی در دانشآموزان غیرانتفاعی، بیگانگی از پدر ($r=-0.47$) و دلستگی به

مادر ($F=0/22$) به ترتیب بیشترین و کمترین رابطه را با رفتارهای خرابکارانه داشته است. همچنین متغیر پایگاه اجتماعی-اقتصادی در هر دو گروه با رفتارهای خرابکارانه رابطه معنادار دارد که البته این رابطه در مورد دانش‌آموزان امداد از شدت بیشتری برخوردار است ($F=0/59$).

جدول (۳) نتایج تحلیل رگرسیون گام‌به‌گام برای پیش‌بینی رفتار خرابکارانه بر اساس کیفیت دلبستگی و پایگاه اقتصادی در دانش‌آموزان امداد و غیرانتفاعی

Sig	T	Beta	B	R ²	R	مدل	مرحله
دانش‌آموزان امداد							
.001	-8/835	-11/233	.0/214	.0/463	ارتباط با پدر	۱	
.001	4/014	.0/296	.0/520	.0/349	بیگانگی با مادر	۲	
.017	-2/229	-0/118	-0/442	.0/408	پایگاه اقتصادی	۳	
دانش‌آموزان غیرانتفاعی							
.000	5/420	.0/475	.0/115	.0/225	.0/475	بیگانگی با پدر	۱

جدول ۳ نتایج مربوط به سهم متغیرهای پیش‌بین را در متغیر ملاک خرابکاری در دانش‌آموزان ساکن خوابگاه کمیته امداد و دانش‌آموزان دیبرستان‌های غیرانتفاعی نشان می‌دهد. در تحلیل مربوط به دانش‌آموزان امداد، به ترتیب متغیرهای ارتباط با پدر، بیگانگی از مادر و پایگاه اجتماعی-اقتصادی وارد معادله رگرسیون شدند و توانستند ۴/۸ درصد از واریانس خرابکاری را پیش‌بینی کنند. با توجه به مقادیر ضریب رگرسیون، مشخص می‌شود که متغیرهای ارتباط با پدر و پایگاه اجتماعی-اقتصادی با خرابکاری رابطه معکوس و متغیر بیگانگی با مادر با خرابکاری رابطه مستقیم دارد. در تحلیل مربوط به دانش‌آموزان غیرانتفاعی نیز تنها متغیر بیگانگی با پدر وارد معادله رگرسیون شد و توانست ۲۲/۵ درصد از تغییرات خرابکاری را تبیین کند. ضریب رگرسیون نشان می‌دهد که متغیر بیگانگی با پدر با متغیر خرابکاری رابطه مستقیم دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر تعیین و مقایسه نقش کیفیت دلستگی به والدین با تأکید بر پایگاه اجتماعی-اقتصادی در پیش‌بینی رفتار خرابکارانه دانش‌آموزان پسر ساکن خوابگاه کمیته امداد و دانش‌آموزان پسر دبیرستان‌های غیرانتفاعی بود. نتیجه پژوهش بیانگر وجود تفاوت معنادار در دانش‌آموزان امداد و غیرانتفاعی بین اعتماد به پدر، ارتباط با پدر و بیگانگی از مادر از مؤلفه‌های کیفیت دلستگی به والدین بود و از میان دو مقیاس کیفیت دلستگی به پدر و مادر، تنها در مقیاس کیفیت دلستگی به پدر، تفاوت معناداری بین دو گروه مشاهده شد. همچنین نتایج حاکی از وجود تفاوت بین پایگاه اجتماعی-اقتصادی دو گروه و میزان رفتار خرابکارانه آن‌ها بود. این نتایج با نتایج حاصل از پژوهش‌های (استکی‌آزاد، امیری و مولوی، ۱۳۹۰؛ میرفردی، احمدی و نیکخواه، ۱۳۹۱؛ کامینگر و دیویس، ۲۰۰۲؛ کاپلدی، تونکر، هوپس و تورنبری، ۲۰۰۳؛ براین، کیلسین و ویسینک، ۲۰۱۰؛ ترمبلی، ۲۰۱۰؛ رضایی، رائو و ازربین، ۲۰۱۱؛ جاکوب دول، اسلامی و والترز، ۲۰۱۳) هماهنگ است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که این فرضیه که طبقات اجتماعی-اقتصادی پائین، میزان بیشتری از رفتارهای غیرقانونی را نسبت به طبقات متوسط و بالا مرتكب می‌شوند، یک فرضیه عمومی یا مورد قبول اکثريت در جهان است. بر اساس نظریه ناکامی منزلتی کو亨، جایگاه فرد در موقعیت‌های اجتماعی-اقتصادی، در بروز رفتارهای خرابکارانه از سوی او می‌تواند تأثیر داشته باشد (ممتأز، ۱۳۸۱). بنابراین هرچه فرد در جامعه پایگاه اجتماعی-اقتصادی پایین‌تری داشته باشد، احتمال این که به رفتارهای خرابکارانه روی بیاورد بیشتر می‌شود. در این بررسی نیز این فرضیه به اثبات رسیده است؛ به گونه‌ای که با افزایش پایگاه اجتماعی-اقتصادی دانش‌آموزان از ارتکاب رفتارهای خرابکارانه آن‌ها کاسته می‌شود و با توجه به اینکه دانش‌آموزان ساکن خوابگاه کمیته امداد نسبت به دانش‌آموزان غیرانتفاعی، در سطوح پایین‌تر اجتماعی-اقتصادی قرار دارند، میزان ارتکاب به رفتارهای خرابکارانه در آن‌ها نیز بیشتر از دانش‌آموزان غیرانتفاعی بود.

نتایج تحلیل همبستگی نیز حاکی از آن بود که بین مؤلفه‌های دلبستگی به والدین و متغیر پایگاه اجتماعی-اقتصادی با رفتارهای خرابکارانه در هر دو گروه رابطه وجود دارد. نتایج نشان داد که بین کیفیت دلبستگی به والدین و مؤلفه‌های اعتماد و ارتباط با والدین و ارتکاب رفتارهای خرابکارانه در هر دو گروه رابطه منفی و بین مؤلفه بیگانگی با والدین و ارتکاب رفتارهای خرابکارانه رابطه مستقیم وجود داشت. یافته این پژوهش در خصوص رابطه بین کیفیت دلبستگی و مؤلفه‌های آن با رفتارهای خرابکارانه با پژوهش‌های پاکدامن، سیدموسوی، قنبری، ملحی (۱۳۹۰)، افشاریان (۱۳۹۳)، فانتی (۲۰۰۵)، نوقتل و شاور (۲۰۰۶)، ون زیجل، مسمن، ون زندرون، ژافر و استوک (۲۰۰۶)، دی‌اریسو (۲۰۱۰)، فوگل (۲۰۱۰) و رالی (۲۰۱۱) هماهنگ است. در تبیین این یافته و از چشم‌انداز نظریه دلبستگی، چنین استنباط می‌شود، که تجارب اکتسابی کودکان در سال‌های اولیه رشد با چهره‌های دلبستگی، تعیین‌کننده‌های اصلی رفتارهای بعدی آن‌ها محسوب می‌شود. بر اساس این نظریه زمانی که والدین از کودکانشان با محبت و گرمی مراقبت می‌کنند، نیازهای اصلی رشد یعنی نیاز به امنیت و اعتماد کودکان بیشتر ارضاء می‌شود و در مقابل کودکان و نوجوانانی که از چنین تجربه‌ای برخوردار نیستند، مهارت کمتری در برقراری روابط حمایت‌گر از خود نشان می‌دهند (دی‌اریسو، ۲۰۱۰). تحقیقات روی دلبستگی به والدین به نحو قانع‌کننده‌ای نشان داده است که در صورتی که والدین در ایجاد یک ارتباط گرم، حساس و پاسخ‌دهنده با فرزندان خود طی سال‌های اولیه زندگی موفق نباشند، مشکلات رفتاری پایداری در کودک ایجاد می‌شود (فوگل، ۲۰۱۰؛ رالی، ۲۰۱۱). بنابراین، افرادی که در میزان پاسخ‌دهی والدین نسبت به نیازهای هیجانی خود احساس امنیت بیشتری داشته و ارتباط بهتر و منسجم‌تری با چهره‌های دلبستگی دارند و در برقراری این ارتباط پویا جدیت بیشتری از خود نشان می‌دهند؛ احتمال انجام رفتارهای خرابکارانه در آن‌ها کاهش می‌یابد (نوقتل و شاور، ۲۰۰۶). همچنین، افرادی که در ارتباط با چهره‌های دلبستگی احساس انزواجی بیشتری می‌کنند و در واقع از سوی والدین مورد بی‌اعتنایی بیشتری قرار می‌گیرند؛ این احساس باعث بروز رفتارهای خرابکارانه بیشتری در آن‌ها می‌شود (فانتی، ۲۰۰۵). در این پژوهش نیز شدت رابطه‌های بین مؤلفه‌های

دلستگی و رفتارهای خرابکارانه، از نظریه دلستگی حمایت کرده است؛ به گونه‌ای که دانش‌آموزان گروه امداد که عمدتاً دوران کودکی و نوجوانی خود را نزد کسی غیر از پدر و مادر خود گذرانده و یا پدر و مادر آن‌ها به علت طلاق یا فوت یکی از آن‌ها از هم جدا بوده‌اند (زندگی در خانواده تک‌والدی) و یا در خانواده خود همواره درگیری و بحث را تجربه کرده بودند آسیب‌پذیرتر بوده و امکان ناسازگاری و ارتکاب به رفتارهای خرابکارانه توسط آن‌ها نسبت به گروه غیرانتفاعی بیشتر بود. این یافته نیز با پژوهش‌های بنجت و کازدین،^۳ مادریگال، ۲۰۰۶ و ترمبلی، ۲۰۱۰ همخوان است. در تبیین این یافته چنین استنباط می‌شود که افرادی که شرایط خانوادگی مبتنی بر فقدان نظارت و یا حمایت عاطفی والدین، تسلط شدید یک عضو خانواده، عدم حضور یکی از والدین به‌ویژه پدر (به‌دلیل زندانی بودن، طلاق، متارکه و یا فوت) را تجربه می‌کنند از کیفیت دلستگی پایین‌تری نسبت به دیگران برخوردارند و همین امر سبب‌ساز رفتارهای خارج از هنجار و از سر ناسازگاری در آن‌ها خواهد بود (بارنوم، ریچاردسون و پرفتی، ۲۰۱۲). نتایج پژوهش حاضر حاکی از آن بود که بین پایگاه اجتماعی، اقتصادی دانش‌آموزان در هر دو گروه با ارتکاب رفتارهای خرابکارانه از سوی آن‌ها رابطه منفی وجود دارد اما شدت این رابطه در گروه دانش‌آموزان امداد بیشتر بود. این یافته نیز همسو با پژوهش‌های استکی‌آزاد، امیری و مولوی، ۱۳۹۰ و کاپلدی، تونکر، هوپس و تورنبری (۲۰۰۳)، بود.

بنابر نتایج این پژوهش می‌توان گفت کیفیت دلستگی به والدین و پایگاه اجتماعی-اقتصادی پیش‌بینی کننده رفتارهای خرابکارانه در دانش‌آموزان پسر دیبرستانی هستند. بنابراین، می‌توان استنباط کرد که تجارب دوران اولیه رشد نوزادان با چهره‌های دلستگی، سبک دلستگی و الگوهای رفتاری آن‌ها را تحت تأثیر قرار داده است. لذا، از نقطه نظر کاربردی، ارائه خدمات مشاوره‌ای به دانش‌آموزان و به‌ویژه دانش‌آموزان ساکن خوابگاه کمیته امداد به‌منظور اصلاح تجربه‌های بین فردی آن‌ها با والدین و عمدتاً مادر که به‌دلیل فقدان پدر، و اجبار به اشتغال خارج از خانه، انتقال عواطف گرم و صمیمی به آن‌ها با مشکل مواجه است، و همچنین آموزش به والدین به‌منظور سازگاری بیشتر با فرزندان، نحوه برخورد با فرزندان در شرایط گوناگون و چگونگی برآورده ساختن نیازهای

وی پیشنهاد می‌شود. همچنین اقداماتی در جهت ارتقای سطح متزلت اجتماعی و اقتصادی خانواده‌های دانشآموزان امداد به دولتمردان و مشاوران توصیه می‌گردد. محدودیتی که در ساختار روش، از جمله منحصر شدن نمونه‌گیری به پسران و شهر جهرم و ابزار پژوهش وجود دارد تعمیم‌پذیری نتایج را منحصر به ساختار روش مورد استفاده می‌کند که پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی به آن توجه شود.

۱۳۹۴/۰۱/۱۰

تاریخ دریافت نسخه اولیه مقاله:

۱۳۹۴/۰۶/۲۷

تاریخ دریافت نسخه نهایی مقاله:

۱۳۹۴/۰۹/۰۹

تاریخ پذیرش مقاله:

منابع

- آزاد موسوی، میرمحمدباقر؛ جلالی، محمدرضا (۱۳۹۳). رابطه بین شیوه‌های فرزندپروری، سبک‌های دلستگی و جو خانوادگی دو نسل والدین و فرزندان. *فصلنامه خانواده‌پژوهی*. دانشگاه شهید بهشتی، ۱۰، ۳۷، ۹۷-۷۹.
- استکی آزاد، نسیم؛ امیری، شعله؛ مولوی، حسین (۱۳۹۰). مقایسه منزلت اجتماعی کودکان پسر مبتلا به اختلالات رفتار ایدئی و بهنجار در مقطع ابتدائی. *فصلنامه پژوهش‌های روانشناسی اجتماعی*، ۱، ۱۵-۱.
- افشاریان، ندا (۱۳۹۳). ارتباط کیفیت دلستگی با رفتارهای خرابکارانه بر مبنای نظریه بیگانگی روانی ملوین سیمن در دانش‌آموزان دبیرستانی. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی*. دانشگاه خوارزمی تهران.
- بشارت، محمدعلی (۱۳۸۴). بررسی رابطه سبک‌های دلستگی و هوش هیجانی. *فصلنامه اندیشه‌های نوین تربیتی*. دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه الزهرا (س). ۱، ۲۱، ۱۳۱-۱۴۲.
- پاکدامن، شهلا؛ سیدموسوی، پریسازاد؛ قنبری، سعید؛ ملحی، الناز (۱۳۹۰). کیفیت دلستگی به والدین و نشانه‌های درونی سازی شدن و بروز سازی شده در نوجوانان: بررسی مقایسه‌ای نقش پدران و مادران. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی*، ۶، ۴۴-۲۱.
- پناغی، لیلا؛ پیروزی، دار؛ ملکی، قیصر؛ شیرین بیان، مینو و باقری، فتانه (۱۳۹۱). رابطه سبک‌های دلستگی و خشونت دیدگی در زنان. *فصلنامه خانواده‌پژوهی*. دانشگاه شهید بهشتی، ۸، ۳۱، ۲۹-۳۱.
- پورافکاری، نصرالله؛ حکیمی‌نیا، بهزاد؛ حیدری، آرش؛ فروتن کیا، شهریور (۱۳۹۱). تأثیر پایگاه اجتماعی-اقتصادی بر اقتدارگرایی. *فصلنامه جامعه‌شناسی کاربردی*، ۴۸، ۶۷-۸۴.
- حجازی، الهه؛ ازهای، جواد و رنجبر، غفار (۱۳۹۲). پیش‌بینی ارتباط با مدرسه بر اساس دلستگی به والدین و همسالان. *فصلنامه خانواده‌پژوهی*. دانشگاه شهید بهشتی، ۹، ۳۳، ۹۷-۸۳.
- زینالی، علی (۱۳۹۲). تأثیر شیوه‌های تربیتی والدین بر نوع دلستگی فرزندان. *فصلنامه خانواده‌پژوهی*. دانشگاه شهید بهشتی، ۹، ۳۳، ۸۱-۶۳.

قبری، سعید؛ خدابنده‌ی، محمدکریم؛ مظاہری، محمدعلى و غلامعلی لواسانی، مسعود (۱۳۹۲). اثربخشی آموزش والدین مبتنی بر نظریه دلستگی بر افزایش کیفیت مراقبت مادران کودکان مضطرب پیش‌دبستانی. *فصلنامه خانواده‌پژوهی دانشگاه شهید بهشتی*, ۹، ۳۶-۴۲۶.

ممتأز، فریده (۱۳۸۱). *انحرافات اجتماعی، نظریه‌ها و دیدگاه‌ها*، چاپ اول، تهران: شرکت سهامی انتشار. میرفردی، اصغر؛ احمدی، سیروس؛ نیکخواه، زهرا (۱۳۹۱). بررسی عوامل اجتماعی مؤثر بر گرایش به وندالیسم (خرابکاری) در بین دانش‌آموزان دبیرستانی شهر یاسوج. *فصلنامه جامعه‌شناسی کاربردی*، سال بیست و سوم، شماره پیاپی (۴۷)، ۳، ۲۰۶-۱۸۵.

نبوی، سیدعبدالحسین؛ حسین‌زاده، علی‌حسین و حسینی، سیده‌هاجر (۱۳۸۷). بررسی تأثیر پایگاه اجتماعی-اقتصادی، احساس بی‌قدرتی و هویت قومی بر احساس امنیت اجتماعی، *فصلنامه جامعه‌شناسی کاربردی*، سال دهم، شماره ۲ (پیاپی ۳۹)، ۹-۳۶.

نیک اختر، علی (۱۳۷۸). بررسی عوامل اجتماعی-اقتصادی مؤثر بر خرابکاری به عنوان نوعی رفتار بزهکارانه در بین دانش‌آموزان دبیرستان‌های شیراز، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، رشته جامعه‌شناسی، دانشگاه شیراز.

Armsden GC., Greenberg MT. (1987). The inventory of parent and peer attachment; individual differences and their relationship to psychological well-being in adolescence. *J Youth Adolesc*, 16: 427-54.

Barnum, Chris. Richardson, Nick J. and Perfetti, Robert J. (2012). The Relationship Between Underage Alcohol Possession and Future Criminal Behavior: An Empirical Analysis Using Age-Period Cohort Characteristics Models. SAGE Open: 1-11.

Benjet. C., & Kazdin, A.E. (2003). Spanking children: The controversies. Findings, and new directions. *Clinical Psychology Review*, 23, 197-224.

Bruyn, E.H., Cillessen, A.H. & Wissink, I.B. (2010). Associations of peer acceptance and *perceived popularity with bullying and victimization in early adolescence*. *Journal of early adolescence*. 30(4), 543-566.

Capaldi, D.M., Conger, R.D., Hops, H., & Thornberry, T.P (2003). Introduction to special section on three-generation studies. *Journal if abnormal Child Psychology*, 31, 123-125.

Cummings, E.M., & Davies, P.T. (2002). Effects of marital conflict on children: Recent advances and emerging themes in process-oriented

-
- reserch. *Jurnal of Child Psychology & Psychiatry & Allied Disciplines*, 43, 31-63.
- D'Arrisso, A. (2010). Academic achievement in first nations adolescents: The role of parental and peer attachment in promoting successful outcomes. Master's Thesis. McGill University.
- Fanti KA. (2005). The parent-adolescent relationship and college adjustment over the freshman year. MA. Dissertation. Georgia State University, *College of psychology*: 24-8.
- Fogel, A. (2010). Infant development: A topical approach. NY: Sloan Publishing. Harrison, L.J., & Ungerer, J.A. (2002). Maternal employment and infant-mother attachment security at 12 months postpartum. *Developmental Psychology*, 38(5), 758-773.
- Jacob Doll, Jonathan. Eslami, Zohreh and Walters, Lynne (2013). Understanding Why Students Drop Out of High School, According to Their Own Reports: Are They Pushed or Pulled, or Do They Fall Out? A Comparative Analysis of Seven Nationally Representative Studies. SAGE Open: 1-15.
- Kimberly, R., A. & Baker, A.T. (2008). Attachment Styles, alcol, and childhood, experiences of abuse: an analysis of physical violence in dating couples. *Violence and Victims*, 23. 52-65.
- Loeber, Rolf. Burke, Jeffrey. & Pardini, Dustin A. (2009). Perspectives on oppositional defiant disorder, conduct disorder, and psychopathic features, *Journal of child psychology and psychiatry* 50: 1-2, 133-142.
- Madrigal, A.C. (2006). The direct and indirect effect of family environment and community violence exposure on lotion middle-school age youth's psychological distress and risk for gong affiliation. University of Nevada.
- MC Cortney, K. Philips, D. (2006). Blackwell Handbook of Early Childhood Development .Blackwell Publishing.
- Noftle, E.E., & Shaver, P.R. (2006). Attachment dimensions and the big five personality traits: Associations and comparative ability to predict relationship quality. *Journal of Research in Personality*, 40, 179-208.

-
- Reid, J.B., Patterson, G.R., Snyder, J.J. (2002). Antisocial behavior in children and adolescents: A developmental analysis and model for intervention. Washington, DC: American Psychological Association.
- Rezaee, Saeedeh, Rao SP and Ezrin Arbi (2011). Vandalism in Tehran, Iran Influence of some of the Urban Environmental Factors. Department of Architecture Faculty of the Built Environment University of Malaya 50603 Kuala Lumpur, Malaysia: 1-8.
- Riley, P. (2011). Attachment theory and the teacher-student relationship. New York: Routledge publication.
- Steiger, R.S. (2008). Parenting and attachment: an examination of mediation and moderation in the prediction of adolescent psychopathology. Unpublished doctoral dissertation. Simon Fraser University.
- Tremblay Richard E. (2010). Developmental origins of disruptive behavior problems: the 'original sin' hypothesis, epigenetics and their consequences for prevention. *Journal of Child Psychology and Psychiatry* 51: 4, 341-367.